

GRILL + SALADBAR
ZAT. VAN 18 - 23.20
(Laatste best. 22.00u)

Terbekehofdreef 1-3
WILRIJK

887/60/06

Mister Grill

EDGESEM = 440. 18.42

VOORGERECHTEN :

- Pastei van de Chef 135
- Sinaas met grijze.
garnalen 145
- Champignons à l'Escargot 185
- Parma Ham schotel 195

Gratis keuze bij GRILLADES :

- fijne frieten
- aardappel in schil
- Rijst - kroketten

saus : - Béarnaise
- groen pepersaus
- champignons in room

GRILLADES :

- Dallas Grilled Chicken 245
(+ salad bar 345)
- Lamsbrochette 345
(+ salad bar 445)
- Rundbrochette 395
(+ salad bar 495)
- Tournedos (160g) 350
(+ salad bar 450)
- Tournedos 'King Size'
(280g) (+ salad bar 655)
- Entrecôte (180g) 495
(+ salad bar 595)
- Entrecôte 'King Size'
(280g) (+ salad bar 795)
- Ossehaas-filet (180g) 595
(+ salad bar 695)

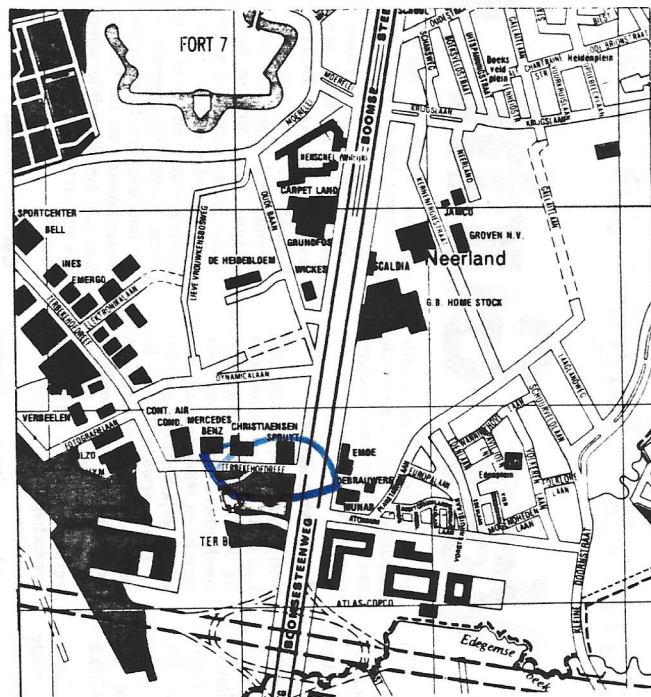
ALL - IN - MENU !

menu met alles inbegrepen,
wijzigd maandelijks, voor de
maand augustus :

Vakantie-menu

- Salad Bar naar believen
of gefruite Mosselen met Gribichesaus
- Zalmfilet "in papillote" met fijne Groenten
- Witte wijn naar believen
Rivaner, witte Luxemburgse wijn

595^F
LEKKER UIT KAN
BEST BETAALBAAR ZIJN.

Alle prijzen en menu's onder voorbehoud! Opgetekend be in aug.
Stuur een briefje of telefoneer (liefst na 19u) vóór 15 september
naar mij. Enkel met hoeveel personen u komt is van belang.
Hebt U geen vervoer, geef een seintje, ik(en mogelijk anderen)
ben bereid u ten dienste te staan.

Zonder tegen bericht : Afspraak aan Mister Grill op 11 oktober
te 21.00u, de afwezigen zullen weer ongelijk hebben. Vergeet niet
te reserveren vóór 15 september.

Op de motor langs de vier kappen van Afrika

Luc Van Gucht reed 68.000 km

Luc Van Gucht (28) heeft al jarenlang het trek-ersbloed in zijn aderen. Toen hij nog student was op het O.-L.-Vrouwkollege te Boom maakte hij lange fietstochten waardoor hij weleens te laat in school kwam bij het begin van het schooljaar. Hij trok met de fiets altijd alleen, kriskras door Europa, Amerika en Afrika.

Toen hij in 1980 per fiets de Sahara van Afrika wilde doorkruisen is het hem wel gelukt, maar te Niamey was hij door fysieke uitputting verplicht terug te keren. De fiets werd aan de haak gehangen en stilaan ontstond het idee Afrika te bezoeken op de motor. Om aan zijn trektocht dan toch maar een doel te geven, schreef hij de vier kappen op zijn reisroute.

Uitgerekend zou het een tocht worden van 75.000 km. die hij in één jaar wilde afleggen. Sinds zijn fietstocht in Afrika in 1980 liet dit land hem niet meer los. Hij bestudeerde wegenkaarten en merkte de voornaamste punten die hij zeker wilde aandoen. Dwars door de Sahara, dat was een must. Het Ruwenzoriemassief, de Victoria-watervallen, de Kalaharwoestijn, het Malawimeer en volkeren als Pygmeeën, Bosjesmannen, Zoeloes wilde hij van dichtbij bekijken.

Ne een lange voorbereiding vertrok Luc Van Gucht met Pasen in 1984. Hij nam afscheid van familie en vrienden en binnen een jaar zou hij terug zijn. Uiteindelijk werden het 23 maanden. De ganse route heeft hij niet kunnen afleggen. Toen hij op 120 km. van de vierde kaap: Ras Hafun in Somalië, kwam

moest hij de reis per motor stopzetten. Een brandwonde aan zijn linker been belette hem verder te rijden.

Te zwaar beladen

Rijervaring op motor had Luc niet. Daarom juist heeft hij in Italië een lange tijd rondgetoerd. Zijn Honda alle terrein en 600cc inhoud, kon hij moeilijk besturen door het te zware gewicht van de lading. Alhoewel hij slechts het hoogstnodige had meegenomen, besloot hij toch in Italië verschillende te zware gereedschapstuigen om te wisselen.

De woestijn van Tunesië was voor hem een uitstekend oefenterrein vooraleer hij de lange en zware tocht door de Sahara ondernam. In Afrika is het wegnen niet zoals hier. Men spreekt er van «pistes». In het droogseizoen zijn er zeer zanderig en in het regenseizoen is het één modderpoel.

In de woestijn kan een dergelijke piste soms 10 km. breed worden. «En zoek dan maar de juiste weg», aldus Luc. Wegwijzers zijn er uiteraard onbekend, alleen hier en daar vind je een hoopje stenen dat de richting aanduidt.

Op deze 2.300 km. lange woestijnroute stopte hij in de oasen, soms uitgegroeid tot kleine dorpjes. «Komfort is er niet te vinden, maar overal mag je mee aan tafel schuiven, nou ja op de grond.»

Luc zocht vooral contact met de plaatselijke bevolking en reed daarom dwars doorheen verlaten pistes die soms in 25 jaar niet meer werden bereden.

Zijn ganse reisroute is veel trager verlopen dan gepland. Zo deed hij drie maanden over de route van Sahel naar Dakar. Hij volgde de kust naar Guinea waar hij zelfs

een gids meekreeg van de gouverneur om de streek te bezoeken.

Van Abidja aan de Ivoorkust nam hij de boot, een gewone cargo naar Douala (Cameroun) om het probleemgebied Nigeria te ontwijken. Toen hij aan land wilde gaan, kreeg hij grote moeilijkheden met de immigratiediensten en werd ten slotte, na één dag gevangenis het land uitgezet. Dank zij de tussenkomst van de Consul kon hij met hetzelfde schip ten zuiden van Cameroun aan wal.

Centraal Afrika

Zijn reis ging dan verder dwars door Centraal Afrika

lange Zaire, Oeganda, Tanzania, Malawi (dat hij het paradijs van Afrika noemt met zijn prachtige stranden aan het 600 km. lange meer), Zambia, Zuid-Afrika. Toen scheen voor hem Johannesburg het eindpunt van de reis te zijn. Hij zocht een job maar gezien de lage lonen en de betrekkelijke kleine waarde van de plaatselijke munt besloot hij zijn sponsors aan te spreken.

Na de «Cap blanc» in Tunesië en de «Cap vert» in Senegal, bereikte hij nu eindelijk «Cap Agulhas» in Zuid-Afrika. Hij was reeds 16 maanden op weg en had 52.000 km. achter de rug.

Hij verliet Kaapstad langs

de kust, waar hij veel regen kreeg en hoopte in februari de vierde kaap te bereiken.

Hij reed veel rond in Tanzania en Kenia en kwam ten slotte aan in Somalië. Daar ontmoette hij enkele Fransen die er een ontwikkelingsproject uitvoeren. Vanuit het dorpje Carine, waar hij zijn zware last achterliet trok hij naar zijn vierde doel.

In die streek zijn vele spitse bergketens die de omliggende streken isoleren. Alleen met kompas en kaart kon Luc nog verder.

Op 120 km. van de vierde kaap verblijft hij nog enkele dagen bij Franse vrienden, moet hij eerst nog voltanken en dan gebeurt het ongeluk.

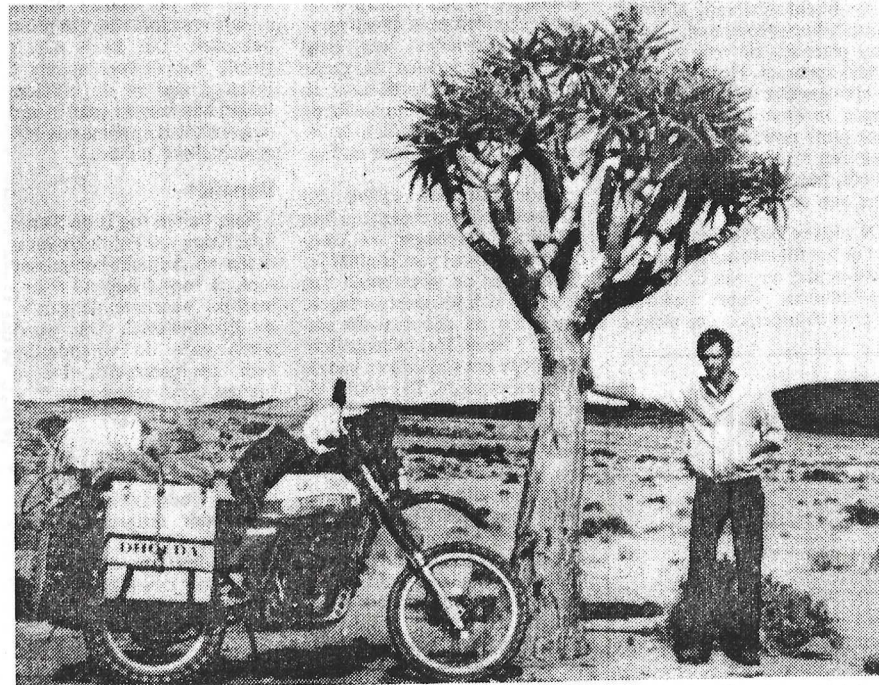
De schuur waarin zijn motor geparkeerd stond, schoot in brand bij het overhevelen van de benzine. Een straal brandstof bereikte de petroleumlamp die het schuurtje verlichtte en dank zij de inwoners die de brand met zand blusten, kon Luc nog zijn motor redden, maar zijn linkerbeen was verbrand.

Na negen dagen verblijf in een hospitaal in Djibuti werd hij naar België gerepatriëerd. Zijn motor en bagage liet hij achter.

Niet meer opnieuw

Luc Van Gucht is heel tevreden over zijn reis. De tocht heeft wel te lang geduurd. «Uiteindelijk, zegt hij, geraakte mijn energie uitgeput en daalde mijn nieuwsgierigheid zodat ik alleen maar bleef rijden om te rijden.» Indien Luc ooit naar Afrika teruggaat, dan wil hij een bepaalde streek uitkiezen om die grondiger te leren kennen. Nu was het contact te oppervlakkig.

De primitieve streken hebben hem geweldig getroffen. Zij lieten op hem een diepe indruk na. Hij heeft genoten van het landelijke schone, de woeste streken: bergen, watervallen en oerwouden, en de oude architectuur in grote steden. Hij heeft er maanden geleefd tussen de Afrikanen, zeer primitief, zonder enige accommodatie maar gastvrij onthaald. Soms kon hij in een klein hotelletje overnachten maar meestal verbleef hij in zijn tent en kookte zijn potje zelf. In sommige streken had hij last om aan benzine of eetwaren te geraken. Inheemse vruchten en fruit smaakte hem wel best. Afrika blijft zijn geliefd land dat hij zeker opnieuw wil bezoeken, al is het dan in andere omstandigheden.

Midden de «Namib desert» waren er uiteraard geen wegwijzers te vinden. Eenzaam moest Luc de goede richting vinden.